

(17)

Braile în 13 Iulie 1927

Muzeul
Literarilor
Române

179/2

Venit ori pesă am găsit plicul d-tale; cea de întâie mă nă, care
mi se întindea și pe care o puteam strânge bucuros în târgul ăsta.
Iti mult, emese. Și scriu aici regretul de a nu putea dedusa pentru
mine și pentru d-ta înțelesul bucuriei mele. Mi-ar trebui alta
liniște și altă odihnă. Dar îmi spun că în vara asta, dacă oiu
găsi cuvinte bune, am să-ți scriu atât de mult și de des cât voi
putea să mi te împovărez nici pe d-ta și nici pe mine.
Căci am nevoie de vorbe d-tale. Incep să o pretuiesc în tot ce se
singular și pretios, în tot ce are — iată te rog — valoare și frumusețe.
Alta dată cu curiozitate de detectiv te consultam; mi-eră greu să nit să
am în față un scriitor. De ce o deferență obținută mie și diferența
vârstelor noastre, mă oprește de tcama unei stridente, să-ți
spun să esti sau nu drag? Cu curiozitate cea ce sâmburii fără cismă
și terorizări nămesse pândesc a curvântului. Dar d-ta, cere
o și într-o măsură minunată, și știut să o închizi în estfel
de limite încât rămânând decentă, să nu fie cochetonie.
Este o întâie învătătură, pe care ti-o dătoresc. Te-am auzit
într-o zi, într-un restaurant, vorbind deschis în fața a doi
streini, de lucruri denăvăzite proprii d-tale. Am spus
stunci un gest de nedumerire și jire, dar știu acum

să n' am vreun dreptate. Ești în centrul secolii în păcări, către
care răsare. Mă veau simplu, egal și odihnit. Mă așteapt
în această liniște de început și de sfârșit, convins că acolo am
să mă desăvârșesc într-o vârstă.

Muzeul
Literaturii
Române

179.

Știi care mi - a fost prima și singura lectură după examene?
bucurile baronului Münchhausen. Mai bun, mai inteligent
și mai nou de cât France. Am răs și mi am bucurat.

Dacă nu ar fi inutil ti - și mi despre cartea asta făcând
din vecheri de când și din viața nouă.

Mă așteaptă un steac de volume. Poate să nu mă am destulă
hotărâre, încât nici să nu le deschid. Dar o veau. Sunt tru-
dit și trebuie să nu fin. Mi-ar fi trebuit și mie trairul d-tale
de acolo, în munt și pădure, pentru ca liniștea dinăuntru să nu
fi fost în afară stridentă. Dar - de sigur - dacă am s'o merit am
s'o am; aici sau în altă parte. Valute mare. Nu am oști poezie
tăburii ăsteia, care nu are alt păcat decât acela de a fi fost litera-
turizată. Este bună vacanța asta pe soare și pace. Când este.
Am să fin bucuros - fiindcă știu și vezi să sculți - să înșurub
aici din când în când câteva cuvinte pe scur.

el d-tale Josy Bechte

